

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

De la darrera crisi

El Govern d'en Maura, constituït a sò de bombo i plàtets, per a salvar Espanya, ha caigut en mig del més sorollós descrèdit.

Venia per a remeiar els mals que varen caure sobre la Pàtria en el luctuós mes de juliol de l'any passat, i *marxa* sense haver complert un sol dels compromisos que va adquirir davant de la Corona i davant de la Nació.

Periòdic tan conservador i equilibrat com «A. B. C.», enumera la obra del Ministeri Maura en la següent forma:

«El Gobierno caído deja un arancel de carestía y hambre, botín de negocios inícuos. Una guerra de tarifas con Francia, la ruptura probable con los demás países y el derribamiento de la riqueza exportadora. Aumentada casi el doble la deuda flotante y enormemente acrecida la inflación fiduciaria. Un régimen del Banco Nacional ocasionado a producir la depreciación de la moneda. Una federación oficial y privilegiada de los Bancos para favorecer el predominio y el provecho de las oligarquías financieras. Por unas cuantas horas no ha dejado también un decreto ilegal, conculcador de los Códigos, para conseguir — ¡y de qué manera! — el salvamento del famoso Banco de Barcelona».

L'índex no pot ésser més exacte. I encare pot afegir-s'hi la inqualificable tardança en resoldre el problema del Marroc per l'evident *sabotatge* dels Ministres de l'Estat i Finances, o millor, per la incapacitat dels elements escollits per la direcció de una campanya quals característiques havien d'ésser la celeritat i energia.

Tot resta incomplet. El Govern

d'en Sánchez Guerra té d'encarregar-se de les tristes conseqüències, dels errors comesos, i una de les empreses més delicades serà la de corregir equivocacions i defectes.

El Govern del senyor Maura va caracteritzar-se per la seva infecunditat, pel despreci dels interessos de l'Estat i pel predomini de l'esperit d'en Cambó portat en mala hora pel senyor Maura als concells de la Corona.

De l'índex copiat, cap adjudicar la major part a l'obra del *leader* de la Lliga. La seva absorvent influència s'ha demostrat en totes ocasions, arrastrant la versàtil voluntat d'en Maura, que en sis mesos d'actuació ha esborrat el record d'una personalitat d'home d'Estat que no se li pot reconèixer que li fou regatejada molt encertadament, pel cap del Reformisme don Melquiades Alvarez, en el recent debat sobre les garanties constitucionals.

Ja veiem a què han vingut a parar les esperances que el país va posar en el Ministeri que va succeir al que va tenir la dissort d'ésser sorprès pel desastre del Marroc.

Vagi, en bona hora el Ministeri caigut, bo i fent precís perquè no torni jamai. Cosa difícil, car en el nostre país tot s'oblida, tot s'esborra: fruit de la irresponsabilitat ministerial, sancionada per la llei de la oligarquia, que torna en impunitats els més greus atropells contra els interessos de la Pàtria.

UN JOVEN

de 14 ó 16 años, se necesita para trabajo fácil. Ganará en seguida. Calle Ricoma, 124

PLANXA!

Ha sigut sorpresa la *mala fé* de «La Veu de Catalunya».

Vegi's el què diu el diari lliguero en la seva edició del vespre del dia 6 de l'actual, en la secció comercial:

«Cafés. — Continua el desgavell ocasionat per la nova forma d'aplicar el recent aranzel.

Verament, tenint el poder i la força, és fàcil anar a buscar el diner dels altres; però, per a portar-los el convenciment de la justícia, la necessitat i la conveniència de remeire'ls, es necessiten MES CONEIXEMENTS I MAJOR CAPACITAT PER A ACONSEGUIR-HO».

La «Veu», censurant la conducta del «senyor ministre de Finances»!...

Definitiu i sense comentaris.

Menys mal, que la crisi última ha posat fre als desgavellats projectes del «financiero catalán».

Cuerpos sin alma

Con el índice en la mano del libro que contiene los proyectos de acuerdo presentados a la XVI Asamblea de la Mancomunidad y siguiendo las formularias discusiones que en la misma se han desarrollado en las sesiones de estos días se advierte la falta de vitalidad de los organismos provinciales españoles.

Cuidado que la Mancomunidad de Cataluña, especie de Diputación única, hace todos los posibles para dar fe de vida; pero así y todo no se consigue otra cosa que dar mayor relieve a la ficción que representa aquel organismo.

Durante las interminables sesiones de esa Asamblea, en las que no resplandece en ningún momento aquella diafanidad propia de un parlamento democrático moderno, se ha podido apreciar en toda su magnitud el fracaso de esa Corporación, que debiendo ser esencialmente popular, es un fiel reflejo de un paridismo retardatario y ultraconservador — que no es lo mismo que constructivo —, hecho a imagen y semejanza de una oligarquía política de los que